

χουν πεποίθησιν εις τὰς δυνάμεις των, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν ἐπιδιώκεται ἡ πραγματοποίησις ἠθικῶν σκοπῶν· τοὺς διδάσκει νὰ εἶναι εὐέλπιδες, νὰ ἀτενίζουσιν μὲ πίστιν πρὸς τὸ μέλλον καὶ τοὺς προετοιμάζει διὰ τὴν βιοπᾶλιν.

Τὸ σχολεῖον ὑποβάλλει εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν συνήθειαν νὰ χρησιμοποιῶσι ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐνεργείας των λογικῶς καὶ ἁρμονικῶς, νὰ ἐνεργοῦν ἐσκεμμένως καὶ αὐτοτελῶς καὶ ἰδίως νὰ διευθύνουν αὐτενεργοῦντες αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος των δι' ἀτομικῆς προσπάθειας ἐν μέσῳ τοῦ χειμάρρου τοῦ κόσμου. Μόνον, ἐὰν κατορθώσωμεν νὰ μορφώσωμεν τὸν χαρακτῆρα τῶν παιδῶν μας οὕτω, τότε θὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν πρόοδόν των εἰς τὸ μέλλον ἐπ' ἀγαθῇ τῆς κοινωνίας μας.

ΑΙ ΠΛΑΝΑΙ ΤΩΝ ΧΙΛΙΑΣΤΩΝ

— Ἱστορικῶς, Γραφικῶς, λογικῶς καὶ μαθηματικῶς ἀσύστατοι.

Βλέπετε μήτις ὑμεῖς πλανήσῃ πολλοὶ γὰρ ἐλεύθονται ἐπὶ τῇ δογματικῇ μου λέγοντες ἐγὼ εἰμὶ ὁ Χριστὸς καὶ πολλοὺς πλανήσουσι.

«Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσι πολλοὺς».

Ματθ. 24, 5, 11.

Βλέπετε μήτις ὑμῶν ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν. (Κολοσ. 2, 8).

Τοῖς ποθοῦσι τὴν ἀλήθειαν

Ἦσται νὰ μὴ ἦρουν τὰ ποικιλόνομα ἀνατρεπτικὰ συστήματα πάσης ἠθικῆς βίσεως καὶ χριστιανικῆς ἀληθείας, ἐπ' ἐσχάτων ἐνεφανίσθη καὶ πάλιν ἡ ἐν ἀρχῇ τοῦ χριστιανισμοῦ παρουσιασθεῖσα ἀρετὴ τῶν Χιλιαστῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν—Παρουσιασταί.

Ὁ ὀργασμὸς καὶ ἡ ὁρμὴ ἀφ' ἐνὸς τῶν φανατικῶν ἐπιπέδων τῆς ἀρέσεως ταύτης, τὸ ἀσθονὸν χρέμα ἀφ' ἑτέρου, τὸ ἀλύπητα δαπανώμενον διὰ προσεκλευτικῶς σκοποῦς, ἐσκανδάλισε πολλὰς συνειδήσεις καὶ εἰς περισσοτέρους ἐπέφερε χλιαρότητα πρὸς τὴν πίστιν. Διότι οἱ Παρουσιασταὶ χάρις εἰς τὰ ἐξ Ἀμερικῆς κομιζόμενα ὑπεράφθονα δολλάρια διενεργοῦσι διαλέξεις εἰς τὰς καλύτερας αἰθούσας ἀντι κολοσσιαίου ἐνοικίου, οὐ μόνον εἰς τὰς πόλεις ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος, διαβίδουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δωρεὰν περιοδικὰ ἐπὶ ἐκλεκτοτάτου χάριτου καὶ διαφημίζουσι διὰ τῶν ἐφημερίδων ἀντιγενναίων ποσῶν τὰ συγγράμματά των. Κηρύττουσι, δέ, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἄνθρωπος καὶ ὅτι ἔληθ' τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1925, ἵνα βασιλεύσῃ βασιλείαν ἐπίγειον ἐπὶ τῆς γῆς χίλια ὀλόκληρα ἔτη. Καὶ καλοῦσι πάντας νὰ πιστεῦ-

σῶσιν εἰς τὰ διδάγματα των, ἄλλως τιμωρία ἀνεκτος ἀναμένει τοὺς ἀπιστήσαντας. Ἐνταῦθεν δὲ διακαλεῖσονται τὰ θεμέλια τῆς χριστιανικῆς πίστεως, χαλαρῶνουν τὸς ἠθικοὺς δεσμοὺς διότι δι' ἄσχυρίζονται, ὅτι καὶ ὁ Νέρων εἶναι δυνατὸν νὰ σωθῇ, νεκρώνουσι πᾶσαν πρόοδον καὶ ἐργασίαν, διότι θύλακίζουσι τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ἢ ἀνταίχλι ἢ εὐτυχία τοῦ 1925, τὴν ὅποιαν εἶναι δυνατὸν καὶ ὁ κικουρογότερος τῶν ἀνθρώπων νὰ δοκιμάσῃ.

Ἡμεῖς τὰς ἀλλοκότους ταύτας ἰδέας καὶ τὰς τρομακτικὰς συνεπειὰς ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ἵνα διαφυλάξωμεν τοὺς ἀληθινοὺς πιστοὺς, διενηργήσαμεν διάλεξιν ἐπιστημονικὴν ἐνώπιον ἐπιστημόνων καὶ ἄλλων, προβαίνομεν δὲ ἤδη εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τῆς πραγματείας ἡμῶν ταύτης πρὸς διακώτησιν πατρῶν τῶν ἀληθῶς εὐγενῶν ψυχῶν, καὶ τῶν ποθεύοντων τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνίας διὰ τῆς ἐμπειδῶτος ὑγιῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, αἵτινες ἐγγυῶνται τὴν πραγματικὴν εὐημερίαν τοῦ κόσμου.

ΣΗΜ. ΔΙΕΥΘ. Ἐξέγυστα κληρικὴ τυσιογνωμία πρὸ καιροῦ εἶχαν ἐπιτρέψει ἡμῖν τὴν δημοσίευσιν τῆς κατωτέρω περὶ χιλιαστῶν πραγματείας ὅπότεν ἠθέλωμεν κρίνει σκόπιμον. Ἦδη ἐξ ἀφορμῆς τοῦ περὶ τῶν τέως ἱεροφάτων τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ νου Ἀγ. Διονυσίου Ἐσθροῦ παραδίδομεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν τὸσον σαφῆ καὶ σοφὴν ταύτην πραγματείαν διὰ τοῦ περιοδικοῦ μας. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ—ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἀπὸ μικροῦ αἱ σχέσεις ἐκκλησίας καὶ πολιτείας δὲν εὐρίσκονται εἰς καλὸν σημεῖον. Ἡ πολιτεία κέρεται λίαν στραπικῶς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅχι μόνον δὲν συνδράμει ταύτην ἀλλὰ συστηματικῶς περιφρονεῖ καὶ διὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῆς ἀτιμᾶζει τὴν μητέραν Ἐκκλησίαν ἵνα μὴ τι χεῖρον εἴπωμεν. Ἐνθυμείται τὴν Ἐκκλησίαν μόνον ὅταν τις πρόκειται νὰ διαρπάσῃ μοναστηριακὰ κτήματα ἢ νὰ ψηφίσῃ νόμους ἀντιστρατευομένους πρὸς τοὺς θεμελιώδεις Κανόνας τῶν 7 Οἴκου. Συνόδων ἢ ὁσάκις θέλει νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ὡς ὄργανον ἐπιτεύξεως τῶν σκοπῶν τῆς. Εἶναι λυπηρὸν διότι οὕτω ἀσυστόλως κέρεται ἡ ἀχάριστος κόρη Πολιτεία πρὸς τὴν εὐλόστορον μητέρα Ἐκκλησίαν. Δησημοῖ ὅτι ἡ Ἑλλάς καὶ ὡς φυλὴ καὶ ὡς κράτος τὸ πᾶν σχεδὸν ὀφείλει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ ἤδη ἐν ᾧ ἐπιτρέπει ὁ Ἄρειος Πάγος νὰ τηρῇ μυστικὰ ἔγγραφα ἀπαγορεύει τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐν ᾧ ἐξεγείρεται κατὰ τῆς Τουρκικῆς αὐθιρεσίας αὕτη κέρεται ἔτι ἀπεθέτερον καὶ ἱταμότερον ζητοῦσα διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως νὰ ἐξανγκασθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ δημοσιεύσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς.....

Καὶ ἐν ᾧ ἐπισήμως παρενρίσκειται διὰ τοῦ κ. Υπουργοῦ τῆς Παιδείας εἰς τὰ ἐγκλίνα προπαγανδιστικῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς ἀφαιρεῖ τὰ οἰκόπεδα καὶ κτήματα τῆς Ριζαρείου σχολῆς κλπ. Θεοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματι μου... ἵνα μὴ ἀναφέρω καὶ τί ἄλλα... κατὰ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας μηχανᾶται. Καὶ οὕτω γεννᾶται τὸ ἐρώτημα τίς ἢ ἐπικρατοῦσα Ἐκκλησία ἐν

Ἑλλάδι: ἢ Ὁρθόδοξος ἢ ἄλλαι: Οἱ δὲ διοικοῦντες σήμερον τὴν Πολιτείαν εἰς ποίαν ἐκκλησίαν ἀνήκουν; Μήπως εἰς οὐδεμίαν καὶ διὰ τοῦτο ὑποβάλλουν τὸ ἀληθοφάνημα καὶ τέλος ἐξευτελισμὸν τῶν Ἐκκλησιῶν;

Η ΜΟΔΑ ΕΙΝΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Ἐτέρω ἐπίσης τριμερῶς κοινωνικῆ γάγγραινα ἣτις συναποκρμεῖται καὶ ἀποκτείνει πλείστα ὅσα κακὰ εἶναι καὶ ἢ καθ' ἑκάστην ποικιλόμορφος ἀμειψισί τῶν γυναικῶν. Εἰς πάντα εἶναι γνωστὸν πόσα κοινωνικὰ καὶ οἰκογενειακά κακάγια δημιουργοῦνται καθ' ἑκάστην ἐξ αἰτίας τῆς ἐπαράτου μόδας. Εἶναι ἢ Λαρκικά ὄβρα τῆς συγχρόνου κοινωνίας καὶ ἣς ἢ ἐντελής καταστρεφῆ εἶναι κατερθωτῆ μόνον δι' ἐνὸς Θεανθρώπου εἰος παρίστατο ὑπὸ τῆς μυθολογίας ὁ Ἑρακλῆς. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ μόδα ἐκμεταλλευομένη τὴν ψυχικὴν μας ἀδυναμίαν καὶ ὑποχωρητικότητα θριαμβεῖ. Ὁ θέλων τὸ πᾶν δύναται. Αἱ ἐφημερίδες μᾶς ἀναγγέλλουν ὅτι ἐν Πολωνίᾳ ψηφίζεται ὑπὸ τῆς βουλῆς νόμος δι' οὗ ἀπαγορεύονται αἱ ἐξομοί ἐνδυμασίας τῶν γυναικῶν ὡς καὶ ἢ ἐκθεσίς τῶν εἰς τὰς προθήκας καὶ παράθυρα τῶν οἰκιῶν.... Πόσον ἀξιεπαινετός εἶναι! Ἡ πολιτεία ὅταν θέλῃ πολλὰ πρὸς ἠθικοποιήσιν καπορθώνει ἀλλὰ... ἐμποδίζουσι τὰ παρατκήνια. Ἀλλὰ τί λέγομεν; ἢ Πολωνία ἢ εὐρισκόμενη εἰς τὸ κέντρον τῆς Ἑυρώπης (τοῦ πολιτισμοῦ...) εἶναι ὀπισθοδρομικῆ ἐμποδίζουσα τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ξετεσίποτης καλαίσθητίας...

ΤΟ ΔΙΠΛΟΥΝ ΔΡΑΜΑ

Διπλοῦν ἢ μάλλον πολλαπλοῦν, λόγῳ τῶν ἀποτελεσμάτων ἄτινα ἐκατέρωθεν ἐνέγει, δρᾶμα ἐξετυλίχθη πρὸ ἡμερῶν ἐνταχθῆ τὸ ὅποιον συνετάραξε τὴν Πατρικίαν κοινωνίαν. Ἐννοοῦμεν τὸ ἀποκρατικὸν παραλλακὸν δρᾶμα τοῦ ὁποῦ εἰρωτῆς ὑπῆρξε ἢ Καλλιόπη, Σπαινοῦ καὶ θύματα ὁ θύτης τῆς Κ. Γούναρης μετ' ἑτέρου μὴ ἐνεχομένου εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐκείνην ἀλλ' ἴσως ἄλλας ἀμαρτίας πληρώσαντες κατὰ τὸ ἐν ἄλλοις πταίμενοι καὶ ἐν ἄλλοις τιμωρούμεθα. Δὲν κρίνομεν τὰ πρόσωπα ἀλλ' ἐκ τῶν πραγμάτων ζητούμεν τὴν συναγάγομεν διὰ τὸν αὐτὸν μας σωτήρια διδάγματα. Τίς ἢ αἰτία τοῦ πολλαπλοῦ τούτου δράματος; ἢ ἀμαρτία; Τίς ἐβούθε τόσας οἰκογενεῖς εἰς ἀκατον ὀλίγην καὶ δυστυχίαν; ἢ ἀμαρτία! Διὰ τίνας ἡγορήσθη ὁ θάνατος; διὰ τῆς ἀμαρτίας! Ὅθεν τὰ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος ὄχι μόνον ψυχικός ἀλλὰ καὶ σωματικός. Ὁ νοσῶν νοεῖται, καὶ ὁ ἔχων ὄρα ἀκούειν ἀκούεται.

ΤΟ ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΟΝ

Πρὸς λύσιν τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου κατηρτίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτροπὴ εἰς ἣν πλὴν τῶν νομιμαθῶν καὶ οἰκονομολόγων μετέσχον καὶ ἀρχιερεῖς καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Παγκληρικῆς ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην προεδρίαν τοῦ Μηκικριστάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου. Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ ζήλου ὡς φαίνεται ἐπελήγηθη τοῦ ἔργου καὶ ἐσπεύσε νὰ ζητήσῃ πλήροσφαια ἀπὸ τὰς Μητροπόλεις πρὸς διευκόλυνσιν εἰς τὸ ἔργον τῆς. Ἀλλ' ὅσον ζῆλον καὶ ἀν ἐπίδειξῃ ἢ ἐπιτροπὴ αὕτη αἱ ἀποφάσεις τῆς θὰ μέλουν λόγια γραμμένα στὸ χαρτὶ ἐφ' ὅσον ἢ Πολιτεία δὲν ἀποφασίζει νὰ

συνδράμῃ οἰκονομικῶς τὴν ἀπομυζηθείσαν οἰκονομικῶς Ἐκκλησίαν ἢ νὰ ἀφίσῃ ταύτην ἐλευθέραν νὰ κανονίσῃ τὰ οἰκονομικά της, ἢ τέλος τὸ κυριώτερον ἐκ ὅτων ἢ Ἐκκλησία δὲν τὸ πέρνει ἀπόκλιση ἐπὶ εὐρισκῆται ἐν διωγμῷ καλῶς πρέπει πάση ὑστιά νὰ δημιουργήσῃ ζωηρὰν θρησκείαν. Ζωὴν ἔνα ἐκ ταύτης ἐπέλυθῃ ἢ πνευματικῆ ἀνακαίνισις τοῦ λαοῦ τοῦ ὁποῦ ἀπόρροια θὰ εἶναι καὶ ἢ οἰκονομικῆ εὐρωστία καὶ ἀνάγηψις τοῦ δυστυχούτους Κλήρου.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΙΛΙΑΣ

Μ' ἐξαιρητικὴν χαρὰν πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐν Ἀθήναις συνέστη ἀπὸ τοῦς νέους καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς τοῦ Πανεπιστημίου μας σχολῆς ὁ ὑπὸ τὴν ἀνω ἐπινομίαν συνδέσμος σκοπῶν ἔνα διὰ μέσου τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπιτύχῃ τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν ἀδελφωποσίαν τῶν διαφόρων Χριστιανικῶν λαῶν. Βεβαίως τὸ ἐγχείρημα εἶναι μέγα καὶ δυσκολώτατον ἀλλ' ὅταν ὑπάρχῃ θέλησις καὶ εὐλικρίνεια πολλὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῶν. Τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀπέτελουν μέλη τοῦ ἐν Ἑλλάδι τμήματος ἐμπνέουσι ἐμπιστοσύνην καὶ ὁ ζῆλος καὶ ἢ μόρασις τῶν ὑπόσχηται πολλὰ. Ἀς ἐχρηθώμεν καὶ ἡς ἐλπίσῳμεν....

ΟΙ ΔΩΡΗΤΑΙ ΜΑΣ

Εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι πόσον δύσκολον εἶναι νὰ ζήσῃ ἔνα ἐπαρχιακὸν περιοδικὸν καὶ μάλιστα θρησκευτικὸν ὡς τὸ ἰδικὸν μας. Τούτου ἀπόδειξις τὸ ὅτι πολλὰ ἐξεδόθησαν κατὰ περιόδους ἀλλ' ἐντυχῆσαν. Ἐνα ἀπομύγομεν καὶ ἡμεῖς τὸν μακρομὸν ἐνὸς τότου ἐπωφελοῦς περιοδικοῦ ἐξήγητήμεν νὰ ἐδρανώτομεν τὸ το διὰ μιμητικῶν ὁμοειῶν διαφόρων φιλικηθῶπων. Οἱ κάτοιο κύριοι αὐθρημῆτως προσεβόθησαν νὰ προσφέρουσι τὰ κάτωθι μνημιαία ποσὰ δι' ἢ ἢ ἐγγνωμοσύνη ἡμῶν καὶ ἢ εὐλογία τοῦ Κυρίου ἔσται ἀδίδος. Εἴθε τὸ παραδειγματῆ τῶν νὰ μιμηθῶν καὶ ἄλλοι καθ' ὅτι ὁ σὺλλογός μας ἐκτὸς τῆς ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ ἐξασκεῖ καὶ φιλικηθῶπων.

Ἀδελφοὶ Καρτεύνη δραχ. 100, Ἰερὸς Θ. Παπαγιαννόπουλος δρ. 50, Δημ. Ράπτης δρ. 50, Καρκαρπόπουλος καὶ Ἀθανασόπουλος δρ. 50, Ἀδελφοὶ Κούρτη δρ. 50, Περ. Σταυρόπουλος καὶ Σιγ δρ. 50, Τσουῆνης καὶ Σιγ δρ. 50, Κ. Παναγόπουλος δραχ. 50, Ἀνδριόπουλος καὶ Παναγιωτόπουλος δρ. 50, Σ. Παρίσης δρ. 50, Κ. Βακρόπουλος δρχ. 35, Ἀδελφοὶ Τσκούτη δραχ. 25, Ὅθων Γιαννακόπουλος δρ. 25, Ἀθαν. Ζαῦβελος δρ. 25, Ν. Μόσχος δρ. 25, Γ. Ἀναστασόπουλος δρ. 25, Ἀρ. Εὐαγγελόπουλος δρ. 20, Π. Φερεντίνος δρ. 50, Ὅδ. Κούλης δραχ. 25, Ἀνώνομος δρ. 100 καὶ ὁ κ. Ι. Τσουκαλάς δραχ. 500 ἐξ ἀπεί.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

Ἐπὸ τοῦ Συλλόγου μας ἔχουν ἐκδοθῆ τὰ κάτωθι βιβλία καὶ εὐρισκονται εἰς τὰ γραφεῖα μας ἀποσταλλόμενα παντὶ τῷ αἰτοῦντι ἀτελῶς.

- 1) Ἡ Θεότης τοῦ Χριστοῦ δραχ. 3
- 2) Ὁρθοδ. Χριστ. Κατήχησις » 3
- 3) Παιδικαὶ Συμβουλαὶ » 2
- 4) Ὁ Παπαμάρκος » 2
- 5) Ἡ περὶ Θεοῦ Ἰδέα » 2